

II tromesečje

1. BLAGO BOŽJE REČI

»U danima napretka pevaj psalme iz Božje reči, a u noćima nevolja teši se obećanjima iz iste knjige.«

Jeronim poznati prevodilac Biblije, počeo je svoju službu u malom gradu Vitlejemu, gotovo četiri stolecja posle vremena u kome je Isus hodao u njemu i četrnaest vekova posle rođenja cara Davida. Jeronimu su bile potrebne dvadeset i tri godine da dovrši svoj prevod Biblije s grčkog i jevrejskog na latinski ostvarujući tako san da »svojim latinskim čitaocima pruži skriveno blago«. Njegov prevod, Vulgata, vekovima je bio cenjen i upotrebljavan kao službeni latinski prevod.

Jeronim je voleo celu Bibliju, ali je posebno uživao u Psalmima. Njegov omiljeni tekst bio je Psalam 1,2: »Nego mu je omileo zakon Gospodnji i o zakonu njegovu misli dan i noć.« Jeronim je, kao i psalmista, znao da je vreme provedeno s Božjom rečju ključ za radostan doživljaj.

Dok je stajao na obali Jordana, spreman da izrailjski narod uvede u Obećanu zemlju, Isus Navin je dobio sličnu poruku: »Neka se ne rastavlja od usta tvojih knjiga ovoga zakona, nego razmišljaj o njemu dan i noć... jer ćeš tada biti srećan na putevima tvojim i tada ćeš napredovati.« (Isus Navin 1,8)

Ako želite da budete srećni, ako stvarno želite da uspete, neka vam na prvom mestu bude proučavanje Božje reči. Slično Jeronimovim čitaocima, ustanovićete da je Božja reč prepuna sakrivenog blaga koje očekuje da bude otkriveno. Verujem da nas je blago Božje reči okupilo i ovog jutra u subotnoj školi.

2. SINOVI I KĆERI BOŽJE

Bog je jedne noći proroku Natanu u Jerusalamu dao vest koju je trebalo da prenese caru Davidu. Vest je glasila: »Ja ću mu biti otac, i on će mi biti sin... ali milost moja neće se ukloniti od njega.« (2. Samuilova 7,14.15) To je bila izvanredna vest.

Kada je primio Gospodnju poruku, David je osetio potrebu da kaže: »Ko sam ja, Gospode, Gospode, i šta je moj dom te si me doveo dovede?... Ti znaš slugu svojega.« (Stihovi 18–20) Bog ga je godinama ranije, još kao pastira, pomazao za cara. Sada ga je nazvao svojim sinom. Biti Božji sin za Davida je bila veća čast nego biti car.

Isus je u Novom zavetu veliko ispunjenje ovog psalma. On je Božji Sin (potražite: Matej 3,17; Dela 13,33. Jevrejima 1,5; 5,5 i 2. Petrova 1,17) i Bog Ga je kao Davida pomazao i tako imenovao. Međutim, nasuprot Davidu, Isus je i Bog (Jovan 1,18).

Bog naglašava da i mi možemo postati Njegovi sinovi i kćeri. Apostol Jovan piše da svi koji uzveruju i prihvate Isusa Hrista, imaju pravo da postanu Božja deca (Jovan 1,12). Razmišljajmo o veličanstvenoj prednosti da smo zahvaljujući jedinorođenom Sinu postali Božja deca i dajmo Bogu hvalu za to.

3. BOG JE NAŠ ČUVAR

Čitaj: Psalam 4.

Neki smatraju da je David napisao četvrti psalam uveče, pošto je napisao treći psalam, kada je Avesalomova vojska počela da steže obruč oko njega i njegove vojske. Drugi smatraju da ga je ispevao u vreme gladi koja je navela Izrailjce da razmišljaju da li treba da slede druge bogove (stihovi 7. i 8).

Bez obzira koje je mišljenje ispravno, dok je pisao ovaj psalam David se nalazio u teskobi (jevrejska reč za »teskobu« u prvom stihu označava »tesno mesto«). Međutim, i pored teškoća David je živeo u Božjem svetlu i to mu je pružilo potrebnu utehu.

Oko sto pedeset godina kasnije, prorok Ilija se nalazio u teškoj situaciji sličnoj Davidovoj. I on je bio na teskobnom mestu – suočen s glađu na drugoj strani Jordana. Ali otkrio je da Bog može na čudesan način da izbavi svoj narod. Iliju su hranili gavrani, što je bilo nezamislivo (1. O carevima 17,6).

Ovo je tokom vremena Božji narod uvek iznova doživljavao. Avgustin je za četvrti psalam rekao da ga treba glasno pevati pred celim svetom kao svedočanstvo o miru koji Bog daje usred nevolja bile one unutrašnje ili spoljašnje. Martin Luter se s time složio. Njemu je ovaj psalam bio posebno drag. U stvari tražio je od jednog kompozitora da komponuje muziku za poslednji stih, da bi ga mogli pevati na njegovoj sahrani. Luter je želeo da svet zna da on živi u miru i pouzdanju, obasjan svetlošću Božjeg lica.

»Znajte da Gospod divno čuva svetog svog; Gospod čuje kad Ga zovem.« Psalam 4,3

Verujem da ovaj stih izražava zahvalnost sa kojom smo došli danas u Božji dom i koju želimo da prinesemo Bogu.

4. GLEDAJ I DIVI SE

Čitaj: Psalam 8,2-5

U vedroj judejskoj noći David je verovatno mogao da vidi oko pet hiljada zvezda. Danas, pomoću teleskopa promera deset centimetara možemo da vidimo više od dva miliona zvezda. Zadivljujuća je činjenica da teleskopom promera od pet metara na Palomaru u Kaliforniji, astronomi mogu da vide više od milijarde zvezda. Svemirski brod Vojadžer II lansiran je da šalje snimke našeg Sunčevog sistema. Poslao je snimke Neptuna brzinom svetlosti, a ipak je bilo potrebno četiri sata da stignu do nas! Naša galaksija, Mlečni put, samo je jedna od stotina ili više milijardi galaksija čija se veličina meri desetinama miliona svetlosnih godina.

Davidu nisu bile poznate sve ove činjenice, ali je mogao da se divi posmatrajući nebo. Kada kao David, uočimo samo delić Božjeg beskrajnog stvaranja, ostajemo nemi, bez reči. Međutim, sve ovo divljenje Božjoj veličini nije navelo Davida da zaključi da je Bog daleko od nas. Svemir je zaista beskrajno veliki, ali Bog je blizu. On misli na nas i brine o nama, a to treba u nama da stvori još veće divljenje. U Knjizi proroka Isaije Bog se ovako obratio svom narodu: »Ja sam... razapeo nebesa, i osnovao zemlju i rekao... 'Ti si moj narod.« (Isaija 51,12–16) Hvalimo Boga koji je stvorio tako veličanstveni svemir i što se još uvek stara o nama.

5. RADOSNA VEST ZA SVA VREMENA

Psalam 16,8-11

Verovatno je bila prolećna sedmica u maju 30. godine naše ere. Snažni Galilejac stajao je u predvorju Jerusalimskog hrama, prisećajući se onoga što se dogodilo početkom aprila. Bilo je to najteže razdoblje u njegovom životu. Posle svoje tvrdnje da nikad nije poznavao tog čoveka, video je kako su Isusa iz Nazareta odveli na pogubljenje.

A sada, smo u vremenu od sedam sedmica kasnije, Petar je stajao pred mnoštvom koje se brojalo na hiljade. »Ovo vam je na znanje i čujte reči moje, povikao je i zatim objasnio sve što se dogodilo samo sedam sedmica ranije. Isusa, koji je učinio mnoga čuda, razapeli su, ali Bog Ga je, učinivši čudo »podigao«. (Dela 2,14–36)

Zatim je naveo Sveto pismo: »Jer David govori za njega«, i nastavio da citira četiri stiha iz šesnaestog psalma, koji govore o vaskrsenju. O čijem? Davidovom? Ne, očigledno ne, jer je David još uvek bio u grobu. Ovo proročanstvo odnosilo se na Isusa (Dela 2,25–31).

Sveti Duh je složio Petrovo lično svedočanstvo i Sveto pismo da tog dana, na Pedeseticu, dovede tri hiljade ljudi u Božje carstvo. Ako su početkom aprila Petrova osećanja bila na najnižoj tački, možete li zamisliti kako se osećao u vreme Pedesetnice?

Radosna vest je da je Isus vaskrsnuo iz mrtvih, da je za nas pobedio smrt, upravo kao što je to David pretekao u ovom psalmu.

6. HRISTOS JE MOJ

Psalam 16,5

Jednoga dana bogati zemljoposjednik poveo je prijatelja na drugi sprat svoje raskošne kuće, da mu pokaže dokle doseže njegovo imanje. Pokazujući kroz prozor prema zapadu, rekao je: »Sve što vidite je moje.«

Gost nije odgovorio.

Zemljoposjednik je zatim dodao: »Vidite li tamo daleko onu seljačku kuću? I ono pripada meni.« Pogledali su na istočnu stranu i zemljoposjednik je ponovo pokazao kroz prozor. Vidite li onu dolinu. I ona je moja.«

Na to je gost konačno progovorio: »Tamo iza doline nalazi se seoce u kojem živi meni poznata žena u maloj kolibi. Ona može reći više od ovoga što ste do sada kazali.«

»Šta?«, upitao je zemljoposjednik.

Gost je odgovorio: »Ona može reći: Hristos je moj.«

Nije li to predivno nasljedstvo?

Apostol Pavle pisao je Rimljanima: »A kad smo deca, i naslednici smo: naslednici dakle Božji, a sunaslednici Hristovi... da se sa njim i proslavimo.« (Rimljanima 8,17) Efescima je ovako pisao: »Kroz kojega i naslednici postasmo...« (Efescima 1,11)

Budući da nam je Bog u Hristu omogućio ovo skupoceno nasljedstvo, dostojan je da Ga proslavimo.

7. POZOVIMO BOGA DA NAS VODI

2. Mojsijeva 15,19-21

Marija je kao većina od nas, imala trenutke kada je bila velika i, trenutke kada nije bila tako velika.

Prva slika: Kada je faraonova kćer izvadila Marijinog brata Mojsija iz korpe koja se ljuľjuškala na Nilu, Marija je predložila da joj za bebunade jevrejsku dadilju. Zatim je otrčala u svoju kuću i pozvala majku (2. Mojsijeva 2,1–8). Bio je to trenutak veličine.

Druga slika: Sve je izgledalo da će egipatska vojska napasti Izrailjce i uništiti ih. Ali Gospod je razdvojio Crveno more i dopustio Izrailjcima da pređu na drugu obalu, dok su se njihovi progonitelji utopili. Marija je ovu priliku iskoristila da žene povede u pesmi zahvalnosti Gospodu. Sveto pismo je u tom trenutku naziva proročicom, jer je Božje istine iznosila Njegovom narodu (2. Mojsijeva 15,19–21). I to je bio trenutak veličine.

Treća slika: Kasnije su Marija i Aron vikali protiv svog brata Mojsija zbog toga što se oženio Madijankom. To su učinili zavideći svome bratu zbog rukovodeće uloge koju je imao. Bog se rasrdio na njih i dopustio da se Marija razboli od gube (4. Mojsijeva 12,1–12). To je bio trenutak koji bismo mogli nazvati malim.

Svi mi imamo trenutke u kojima smo veliki, ali smo u stanju da učinimo i potpuno suprotna dela koja nas čine malima. Imajući ovo na umu, svakoga dana zovite Boga da vas vodi putem koji je Njemu po volji. Učinimo to i danas.

8. SLAVIMO BOGA STVARANJA

Psalam 19,1-11

Neki student stajao je na vrhu brežuljka i zadivljeno posmatrao zalazak Sunca. Kad su boje dostigle veličanstveni vrhunac, iznenada je uskliknuo: »Tvoj način, Bože! Neshvatljivo!« Zatim je podigao ruku i hvalio Stvoritelja.

Dr Karl Segan bio je zadivljen podatkom da jedan jedini ljudski hromozom sadrži dvadeset milijardi podataka. Ovi podaci mogli bi da stanu u četiri hiljade knjiga, od kojih bi svaka imala pet stotina stranica. Međutim, dr Karl Segan nikad nije rekao da veruje u Boga.

Kada je reč o proslavljanju Boga za Njegovo neverovatno delo stvaranja, neki od nas su sličniji ovom naučniku nego onom studentu. Brzo osuđujete one koji ne priznaju da je Bog stvorio svemir, ali zato često zaboravljamo da Ga hvalimo za sve što je učinio.

Prvih šest stihova ovoga psalma podsećaju nas da cela priroda svedoči o Božjoj slavi. Apostol Pavle je ovu istinu ponovio kada je napisao. »Jer što se na njemu ne može videti, od postanja sveta moglo se poznati i videti na stvorenjima, i njegova večna sila i božanstvo, da nemaju izgovora.« (Rimljanima 1,20)

Mi hvalimo Boga za spasenje, ali treba da Ga slavimo i za stvaranje. Kad god pogledamo veličanstvenost neba ili složenost hromozoma, treba u divljenju da zastanemo pred svojim Stvoriteljem. Slavite Ga danas za Njegovo predivno delo.

9. PREPUSTIMO SE NJEGOVOM VOĐSTVU

Sudije 5,1-3

Da li ste ikad doživeli razočaranje kada ste grupu ljudi nastojali da pokrenete da nešto učine? Mnoge majke mogle bi o tome dugo da pričaju. Stalno moraju svako svoje dete da podstiču da se spremi, jer ako to ne učine, sve će ostati neobavljeno. »Zar niko ne brine? Ja jedina nešto činim.«

Slično je bilo i u Devorino vreme. Hananci su ugnjetavali Izrailjce, ali ovi nisu imali oružje (Sudije 5,8). S druge strane Hananci su imali deset stotina bornih kola. I to je bio razlog što niko ništa nije preduzimao.

Devora je obavljala tri službe: bila je sudija, proročica i »majka Izrailju«. (Sudije 5,7) Izrailju su u to vreme zaista bile potrebne sve tri službe. Bio im je potreban sudija da zemlji koja je bila u rasulu donese zakon. Bio im je potreban prorok da im prenese Božju poruku u vreme kada su mislili da ih je Bog zaboravio. Bila im je potrebna i majka koja će ih sve okupiti i pokrenuti.

Zahvaljujući njenom delovanju, Izrailj se izbavio od Hananaca. Upravo kao što je Bog upotrebio Devoru da ostvari svoje namere za svoj narod, tako i vas može da upotrebi. Sve što je potrebno jeste da Mu dozvolite da vas vodi tamo gdje On hoće.

10. GOSPOD ŠALJE POMOĆ

Psalam 20,1-4

Osmog marta 1839. porušili su se potporni zidovi u jednom rudniku uglja u Škotskoj. Prolaz se ubrzo napunio zemljom koja je onemogućila izlaz trinaestorici rudara. U početku su mislili da bi preko jednog napuštenog hodnika mogli da izađu, ali kada je lavina zemlje i ugljene prašine nastavila da ih zasipa, našli su se uhvaćeni u prostoru velikom šest sa osam metara, a visine samo metar i po.

U ovom prostoru pripremili su se za ono što im se činilo neminovnim – za susret sa krajem svoga života. Zajedno su se molili, a onda zapevali dvadeseti psalam onako kako su ga se sećali iz škotskog psaltira.

Ovaj psalam govori o nadi; ali kako su rudari mogli da ga primene u ovoj naizgled beznadežnoj situaciji? Ljudi na površini grozničavo su kopali, ali kako naći mali prostor u kome su ovi rudari uhvaćeni? Hoće li im Bog dati po srcu njihovom (4. stih)? I dok se oko njih sve ruši i raspada (8. stih), da li će opstati? Kiseonik se brzo trošio, ali rudari su se i dalje molili i pevali psalme. Spasioci su neočekivano uspeli da nađu područje u kome su ovi rudari bili zatrpani. Svi su spaseni, dok su pevali dvadeseti psalam. Poslednji stih u starom škotskom psaltiru glasi:

Spasi nas, Gospode, od robovskog straha;
Nek nada naša bude čvrsta i snažna,
Dok se ne pojavi spasenje,
I radost i pobeda ne podstaknu pesmu.

11. POGLED KA UDALJENOM VRHU

Psalam 21,13

Stari planinar pokazao je prema udaljenom vrhu. »Tamo idemo. Ako budemo imali sreće, stići ćemo za četiri dana.«

»Četiri dana«, uskliknuo je mladi saputnik, novajlija u planinarenju. »Taj vrh možemo osvojiti do večeri!«

Stariji je uz osmeh samo odmahnuo glavom. »Dalje je nego što misliš.«

Ceo dan uspinjali su se šumovitom stazom, mladi se posebno trudio da do kraja dana stignu na vrh. I zaista, dok se Sunce spuštalo iza vidika, više nije trebalo da se penju. Ubrzo su izašli na čistinu. »Vidiš«, likovao je mladi planinar, »uspeli smo da stignemo na vrh.«

Veteran se ponovo nasmešio i pokazao prema sledećem vrhu koji se veličanstveno uzdizao pred njima. »Ne, tamo idemo.«

Dvadeset i prvi psalam sličan je ovom događaju. Na prvi pogled govori o Davidu, ali pažljiviji pogled otkriće dublje značenje. Četvrti stih glasi: »Molio te za život i dao si mu da mu se produže dani dolazka.« A deseti stih: »Učinićeš ih kao peć zažarenu, kad se razgneviš!« Time nas podseća na dolazak Isusa Hrista iz teksta u Otkrivenju 6,16. Zato mnogi jevrejski bibličari smatraju da ovaj psalam govori o Mesiji.

Dok ga čitamo, slavimo Boga za Njegovu pravdu, pravednost i suverenost. Međutim, nemojmo ostati na tome. Podignimo pogled i gledajmo onaj vrh koji stoji iza vrhova ka kojima obično stremimo – dolazak budućeg Cara čija se vladavina proteže na »vek vekova«.

12. ON NAS VODI

Psalam 23,3

U jednom delu Džordža Mekdonalda jedno dete s grbom stalno jadikuje: »Ne znam odakle sam došao, niti znam kuda idem.«

Omar Kajam izrazio je istu misao kada je rekao: »Dolazim kao voda i kao vetar odlazim!... Ne znam kuda uopšte da duvam.«

Nemački filozof Imanuel Kant posvetio se rešavanju tri pitanja: (1) Ko sam ja? (2) Odakle sam došao? (3) Kuda idem? Posle dugog istraživanja i analize, ova tri pitanja za Kanta su ostala bez odgovora.

Nažalost, mnogi ni danas ne znaju kuda idu. Hode putem koji im se trenutno čini poznatim. Neki uživaju i nikad ne razmišljaju

o konačnom cilju. Drugi stalno menjaju smer, ali nikada ne nalaze »pravedne staze«

Na sreću mi ne moramo lutati pustinjom. Umesto toga Bog pokazuje put onima koji Ga traže, vodeći ih pravednim stazama (3. stih).

Kad danas putujete stvarnim putevima, zahvalite Bogu i hvalite Ga što vas duhovno vodi i pomaže vam da donesete mudre odluke koje će proslaviti Njegovo ime (3. stih).

Putem celim moj Spasitelj me vodi;
Šta da osim toga tražim?
Zar da sumnjam u nežnu milost Njegovu
Koja me je u životu dosad vodila?
Nebeski miru, božanska uteho,
verom u tebi prebivam
Jer znam, da Isus čini da sve dobro bude.
(Fani J. Krosbi)

13. CAR SLAVE

Psalam 24

Ovaj psalam možda je napisan u čast dolaska Kovčega na brdo Sion (1. Dnevnika 13,8), ali je to samo deo celog događaja.

Za Izrailjce je to bilo veličanstveno i snažno uzbuđenje i sjajan ceremonijal, mnogo jači od svečanog otvaranja olimpijskih igara (vidite: 1. Dnevnika 15.16). Od trenutka kada je izrađen, ubrzo posle izlaska iz Egipta, Kovčeg je imao privremeni smeštaj. Sada će u Jerusalimu konačno imati svoje mesto.

Kada se približio gradu, naređeno je da se otvore vrata. Kovčeg je ušao, ušao je i car David, ali Car slave tek je trebalo da dođe.

Hiljadu godina kasnije, Car slave došao je na ovaj svet kao skromno dete, u Vitlejemu u kome se David rodio. Isus je odrastao i kroz drevna vrata ušao u Jerusolim, jašući na magarcu. Sedam dana kasnije razapeli su Ga i položili u grob, ali je On vaskrsnuo i »iziđe više sviju nebesa da ispuni sve«. (Efescima 4,10)

David je pozvao drevna vrata da se otvore i puste Cara slave da uđe. Isus želi da otvorimo vrata svog srca i dopustimo Mu da uđe, jer kuca na njima (Otkrivenje 3,20). Hoćemo li Mu danas otvoriti vrata?

Izdaje: Glavni odbor hrišćanske adventističke crkve
Beograd, Radoslava Grujića 4
Pripremljeno u Odeljenju za Subotnu školu pri Glavnom odboru
Odgovara: Igor Bosnić
Umnoženo u kancelariji izdavača - 2010.
Za internu upotrebu